

Clases de oracións segundo o número de verbos

Segundo a complexidade da súa estrutura, as oracións clasifícanse en:

- **Simples** ▶ Un único predicado:
Antía vai mañá a Ourense.
- **Compostas** ▶ Máis dun predicado:
A avoa pediume que lle regase as plantas.

As clases de relacións sintácticas nas oracións compostas son:

- **Coordinación:** dúas ou máis oracións no mesmo nivel xerárquico.
Meteu no bolso a carteira e saíu correndo da casa.
- **Subordinación:** os elementos lingüísticos non teñen o mesmo nivel xerárquico: un depende doutro.
Aconselloume [que levase un bo chubasqueiro].

Oracións compostas por coordinación

Son oracións co mesmo nivel xerárquico:

- Se hai un nexa (conxunción) ▶ **oracións coordinadas.**
Escoitou a nova pola radio, pero non lle deu moito creto.
- Se non hai unha conxunción como nexa ▶ **oracións xustapostas** ou **coordinadas por xustaposición:**
Mariña traballa nun hospital, Xoel ocúpase da casa.

PRESTA ATENCIÓN!

Nas estruturas coordinadas é frecuente a elisión dun elemento:
Dores le moita poesía e Mauro Ø tamén.
(Ø = le moito)

Copulativas	<ul style="list-style-type: none"> • Relación de adición: <i>Nin chamou nin avisou da súa ausencia.</i> • Conxuncións: <ul style="list-style-type: none"> – simples: <i>e, nin, que, mais, e mais, a mais.</i> – descontinuas ou correlativas: <i>nin... nin..., tanto... como..., tanto... canto..., non só... senón..., non só... senón que...</i>
Disxuntivas	<ul style="list-style-type: none"> • Relación de alternancia excluínte: <i>Ou vés connosco ou quedas na casa co avó.</i> • Conxunción: <i>ou.</i>
Distributivas ou alternativas	<ul style="list-style-type: none"> • Relación de alternancia, non excluínte: <i>Viñan onda nós, ou iamos nós onda eles.</i> • Conxuncións: <ul style="list-style-type: none"> – simples: <i>ou.</i> – compostas: <i>ben... ben..., sexa... sexa..., xa... xa...</i>
Adversativas	<ul style="list-style-type: none"> • Relación de oposición ou contraste: <i>Leuno varias veces, pero non descubriu a mensaxe secreta.</i> • Conxuncións: <i>pero, senón, senón que, mais.</i>

Oracións compostas dependentes

Oracións con diferente nivel xerárquico: a **oración subordinada** intégrase e depende da **oración principal**:

- Dentro da principal:
Quero que fagas as actividades pendentes.
- Fóra da principal:
Emprestelle os cartos aínda que non o merecía moito.

Clasificación das oracións dependentes

- Substantivas ou completivas:
Decidiron que o neno empezase na gardaría.
- Adxectivas ou de relativo:
Déixasme a película que viches onte?
- Adverbiais ou circunstanciais:
Sairemos antes de que empece a chover.

Substantivas ou completivas

- Marcas:
 - Conxunción (*se, que*): *Non sei se o chamarás.*
 - Nexos interrogativos ou exclamativos: *Dime como o rompeu.*
 - Verbo en infinitivo: *Espero volver a vindeira semana.*
- Clases:
 - Declarativas ou enunciativas (*que, infinitivo*): *Creo que vou aprobar.*
 - Interrogativas indirectas (nexos interrogativos, *se*): *Dime onde o conseguiches.*
- Funcións: as propias da FN.
 - Suxeito: *Gústame que sexas tan aplicado.*
 - OD: *Por que che pide a ti que o fagas?*
 - Acompañada de preposición pode funcionar como CPrep., CC, Modificador: *A profesora pensou en ir de vacacións no verán.*
 - Atributo: *Facer ese proxecto é meterse nunha boa lea.*

Adxectivas ou de relativo

- Teñen a función de Mod. e van encabezadas por un relativo (precedido ou non de preposición), unha preposición ou sen nexos:
 - Pronome relativo: *Xa lle puxen á chaqueta o botón que lle caera.*
 - Adverbio relativo: *Visitamos a aldea onde viviron os bisavós.*
 - Relativo precedido de prep.: *O día en que el naceu estaban todos moi nerviosos.*
 - Sen nexos: *É unha casa feita de pedra.*
 - Con preposición: *As ganas de chegar ían aumentando.*
- Complementan un **antecedente** (FN, pronome, adverbio ou oración).
- A función dos relativos dentro da or. subordinada, ademais de seren nexos subordinante, é a que desempeñaría o antecedente que están substituindo.
- Clases: explicativas e especificativas.

PRESTA ATENCIÓN!

Relativas con antecedente implícito: funcionan como subordinadas substantivas ou adverbiais

- Non levan antecedente expreso.
- Van encabezadas por *quen, onde, canto, como, cando* ou *o/a/os/as + que*: *Quen atope a solución levará o premio. Os que atoparon a solución levaron o premio.*

Adverbiais ou circunstanciais

- Marcas:
 - Introducidas por relativos (*onde, cando, como*): *Foi cando puido.*
 - Xerundio: *Sáiron dando berros.*
 - Participio en construción absoluta: *Resoltas as dúbidas, asinou.*
 - Conxuncións especializadas (se «condicional», *mentres* «temporal», *aínda que* «concesiva», etc.): *Fun mentres durmías.*
 - Introducidas por preposición seguida da conxunción *que* ou dun infinitivo: *Non marchedes sen asinardes nesas follas.*
- Funcións: as propias da FAdv.
 - Con función de CC:
 - DE LUGAR: *Déixoche os libros onde ti me indiques.*
 - DE TEMPO: *Chamaron os amigos así que viron o problema.*
 - DE MODO: *Comeuno sen que te decatases.*
 - DE CANTIDADE: *Vendeuno polo que lle ofreceron.*
 - Sen función, fóra da principal, expresan unha relación lóxica:
 - FINAIS: *Cortei leña para que prendas a cheminea.*
 - CAUSAIS: *Renunciou porque xa non tiña ilusión.*
 - CONCESIVAS: *Foi xogar fóra, aínda que o tempo era malo.*
 - CONSECUTIVAS: *Había tanta xente que era imposible camiñar.*
 - CONDICIONAIS: *De aceptardes a proposta, mañá empezamos a adestrar.*
 - PROPORCIONAIS: *Canto máis o miro, máis me gusta.*

NOTAS
